

Прилѣпъ и Къпина и дѣва Пѣтица. 42.

Прилѣпъ, Къпина, и дѣва Пѣтица содрѣжили сѧ, и намыслили да живѣютъ тзргѣвски живѣтъ. Прилѣпъ-а из назѣимъ мѧло парѣ ѿтъ нѣгдѣ, и положилъ ги на дъ: А Къпина-та зѣла сѧ нѣж си ѣднѧ дрѣхѧ: А дѣва-Пѣтица зѣла мѣдъ (бакѣръ,) и такѧ влѣзли къ ѣдинъ рабѣль и ѿтишлѣ. Но понѣже станѧла бѣра голѣма къ рѣ-то, и корабѣль-а сѧ прекратилъ, като иъгѣбили сѣчко, кѧ сѧ иъбѧвили сѧми сѧ голы рѣцѣ на сѣхо. ѿтъ нѣго ѣме дѣвата Пѣтица сѣ край морѣто сѣдѣ, и кѧрди да не ѧ нѣгдѣ морѣ-то иъфѣрлило мѣдъ-тѧ. А Прилѣпъ-а за-ѣто го е страхъ ѿтъ взаимодавцы-тѣ, за товѧ дѣнемъ сѧ ивѧка по вѣнъ, ѧми нѣщемъ иъхѣди да пасѣ. А Къпината кѣи какъ помѣне край нѣж хвѧща го за дрѣхѧ-тѧ, глѣда да лѣи шѣ мѣже да познаѣ нѣинѧ-тѧ си.

Приказката наставлѧва: че къ който рабѣты пѣ сѧ рѣкѣмо оуѣсѣрдѣе сѧ предѧвамы, къ тѣхъ нѧи нѧпоконъ си ѿставамы.

Бѣлнѣй-а и Лѣкаръ-а. 43.

Нѣкой Челокѣкъ былъ Бѣлнѣй, и като гѣ попыталъ Лѣкаръ-а, какъ е помѣналъ; Бѣлнѣй-а ѿвѣщѧлъ: че сѧ испотѣлъ весмѧ мнѣго. А Лѣкаръ-а рѣклъ: че товѧ е добрѣ. Зтѣро пѧкъ като гѣ попыталъ какъ е и шѣ е: Бѣлнѣй-а рѣклъ: че былѧ го залюлѧла ѣднѧ трѣска, и весмѧ мнѣго треперѧлъ. А Лѣкаръ-а рѣклъ: че и тѣ былѣ добрѣ. Трѣ-ро пѧкъ като гѣ попыталъ какъ е помѣналъ къ здравѣе-то си: Бѣлнѣй-а рѣклъ: че хванѧлъ да ѿтича къ снагѧ-тѧ. А Лѣкаръ-а пѧкъ мѣ рѣклъ: че и тѣ былѣ добрѣ знѧменѣе на здравѣе-то мѣ. Пѣслѣ нѣкой ѿтъ срѣдницы-тѣ мѣ попыталъ го какъ е къ здравѣе-то си; А ѿнъ ѿвѣщѧлъ: Азъ, ѿдрѣже! ѿтъ Лѣкарски добрины оумѣрамъ.